

Tariffnemnda
Arbeids- og sosialdepartementet
Postboks 8019 Dep
0030 Oslo

Vår dato 12.03.2015
Deres dato 14.01.2015
Vår referanse th
Deres referanse 14/3369

Høring – utkast til forskrift om allmenngjøring av tariffavtale for godstransport på vei

Innledende merknader

Det vises til høringsbrev fra Tariffnemnda 14. januar 2015 der det er satt frist til 12. mars 2015 for merknader til høringsbrev om allmenngjøring av tariffavtale for godstransport på vei.

Norsk Industri slutter seg til høringsuttalelsen fra NHO.

Det bemerkes at allmenngjøringsbegjæringen i all hovedsak fremstår som begrunnet ut fra ønsket om å begrense konkurransen fra utenlandske aktører. Fraværet av tilstrekkelig dokumentasjon på lønns- og arbeidsvilkår for utenlandske arbeidstakere forsterker dette inntrykket. Norsk Industri ønsker best mulig konkurransekraft for norsk industri.

Norsk Industri konstaterer at man med denne allmenngjøringsbegjæringen er utenfor de tilfeller som er omtalt i lovforarbeidene og som dannet grunnlaget for utformingen av lov og forskrift.

Felles utgangspunkt for de tariffavtaler som er blitt allmenngjort er at det er tale om arbeid på etablerte virksomhetssteder i Norge og hvor ansatte har tilknytning til denne virksomheten.

Innenfor godssektoren er det et vesentlig innslag av utenlandske sjåførere som kun har tidsmessig begrenset opphold i Norge. Den naturlige mobiliteten som ligger i transportoppdraget medfører særskilte utfordringer for kontroll og håndheving av allmenngjøringsinstituttet. Det kan stilles spørsmål om allmenngjøring er et egnet virkemiddel for å møte evt utfordringer knyttet til avlønning av denne gruppen utenlandske arbeidstakere

Eventuell allmenngjøring av tariffavtalen for godstransport på vei vil medføre særskilte utfordringer for industribedrifter som brukere av godstransport.

En allmenngjøring vil medføre ikke uvesentlig rettsklarhet og praktiske problemer knyttet til bl.a. bestemmelser om påseplikt og solidaransvar. Overfor utenlandske transportselskaper vil slike utfordringer bli forsterket.

Norsk Industri anfører at i situasjoner hvor det tvil om det er grunnlag for et vedtak om allmenngjøring, må innsigelser fra næringslivet være vektige relevante hensyn som nemda bør hensynstas.

Norske industribedrifter vil være både bestillere og leverandører av varer (både råvarer og sluttprodukter), til andre bedrifter nasjonalt og internasjonalt.

Avtalt varelevering mellom bedrifter vil kunne omfatte transportering av varen. Dette slik at leverandørbedrift tar ansvaret for nødvendig varetransport. Det er imidlertid ikke uvanlig at varebestiller også bestiller transportering av vare.

Påseplikt

I situasjoner hvor leverandørbedriften påtar seg ansvaret for transportering må det legges til grunn at varebestiller som hovedregel ikke vil være omfattet av allmenngjøringsloven med tilhørende forskrifter.

Motsatt, i situasjoner hvor industribedriften opptrer som transportbestiller (for eksempel for å hente bestilt vare eller for å levere en vare), vil transportbestilleren kunne bli ansett bestiller iht forskriften om informasjons-, påseplikt og innsynsrett.

Arbeidstilsynet har i sin veileder til forskrift om informasjons-, påseplikt og innsynsrett uttalt at relevante tiltak for å sikre etterlevelse av påseplikten kan være rettet mot den enkelte arbeidstaker (her sjåfør) eller tiltak rettet mot underleverandøren (her transportørselskapet).

Ettersom levering/henting av varer også foretas etter transportbestillers åpningstid, er det begrenset mulighet for å kontrollere den enkelte sjåfør. Tiltak rettet mot utenlandske transportselskaper (for eksempel ved bruk av lovlig kabotasjekjøring) vil trolig krav om dokumentasjon av skattetrekk og registreringsplikt til norske myndigheter ikke kunne avkrefes. Tilsynets forslag til relevante virkemidler er følgelig ikke anvendbare for utenlandske transportselskaper og utenlandske ansatte.

Solidaransvar

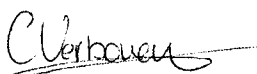
Etter vår oppfatning vil transportbestiller ikke være omfattet av solidaransvaret etter allmenngjøringsloven §13 da transportbestiller ikke "setter ut arbeid eller leier inn arbeidstakere" slik dette er omtalt i forarbeider mv.

Dersom transportbestiller likevel anses som oppdragsgiver og med det som solidarisk ansvarlig, er det uklart hvordan lønnsansvaret skal beregnes.

Vil oppdragsgiver være solidarisk ansvarlig for all timelønn uavhengig av antall varer som er transportert, antall kjørte kilometer eller medgått transporttid?

Ettersom transportbestiller hverken har eller kan få kunnskap om andre eventuelle transportbestillere, vil det ikke være mulig å kunne motsette seg evt solidaransvar etter lovens §13 (3) eller oppfylle informasjonsplikten til andre evt solidaransvarlige etter §13 (2) siste setning.

Med vennlig hilsen
Norsk Industri

Carla Botten-Verboven
Direktør